

dighed hos arbejdsvillig og arbejdsduelig Arbejdskraft. Det er Lovgivningsmagtens Pligt, at den altid har Tanken henvendt paa at søge Midler til at finde og fjerne Sygdommens Aarsager. Men det kan nu ikke ske med eet Slag; og om Midlerne dertil er Meningerne saa delte, at man med Sikkerhed kan sige, at vi i en overskuelig Aarrække maa regne med denne Sygdom. I den Anledning bør man tage det som Faktum, at Arbejdsløsheden eksisterer, fordi Aarsagerne til den eksisterer og dermed den usalige Følge, og vi maa saa vidt muligt afbøde det værste Tryk, som den lægger paa de Samfundsborgere, hvis eneste Middell i Eksistenskampen er deres Arbejdskraft.

Jeg kan ikke stærkt nok gentage, at et Lovforslag om Revision af Arbejdsløshedskasseinstitutionen giver ikke Stof til en Debat om de rette Midler til Arbejdsløshedens Fjernelse, men gaar ud fra dens faktiske Eksistens, og ligesom jeg ikke under denne Revision paa nogen Maade vil lade mig drage ind i en Debat om Problemet Arbejdsløshed som saadant, saaledes har Spørgsmaalet ogsaa for hele Udvalget kun foreligget saaledes: Skal Revisionen af Loven om Arbejdsløshedskasserne gaa ud paa at styrke den Form, som Bestræbelsen for at afbøde Arbejdsløshedens Følger har antaget her i Danmark? Denne Form er uimodsagt den, at Fag-Forsikringskasser er oprettede, der praktisk set omfatter alle lige fra de forholdsvis velstillede ned til de helt ildstillede, alle de organiserede Arbejdere, som af Fagforbundene kan drives ind i Kasserne. Skal dette Grundlag bibeholdes, eller skal Grundlaget lægges om, saa at de mere velstillede ved ikke mere at blive nydende Medlemmer fristes til at gaa ud, eller saa Fagforeningerne mister Interessen for Arbejdsløshedskasserne, derved at man skubber en tredje Faktor, Spørgsmaalet om Arbejdsanvisningen, ind i Problemet? Som Ordfører for den Gruppe, til hvilken jeg hører, gik jeg ved første Behandling meget stærkt i Brechen for at styrke Driften af denne Nødhjælpsinstitution. Jeg paaviste, at flere af Lovforslagets Bestemmelser truede den uhindrede Drift af Kasserne, og ligeledes, at denne uhindrede Drift endnu yderligere kunde fremmes ved

en enkelt Forbedring, nemlig ved en begyndende Garanti for, at Kommunitilskuddene, som nu altid er frivillige, vilde indfinde sig under visse Betingelser. Hvad der truede den uhindrede Drift af Arbejdsløshedskasserne, var selvfølgelig for det første Indtægtsgrænserne og for det andet den Omstændighed, at der i Lovforslagets Bestemmelse i § 13 med Hensyn til Arbejdsanvisningen blev skubbet en tredje, uvedkommende Person ind ved Siden af Arbejdsløshedskassernes Arbejdsanvisning og Arbejdsanvisningen fra de kommunale Arbejdsanvisningskontorer, som paatænkes oprettet. De paagældende to Bestemmelser og den dermed følgende Fare er nu forsvundet; fremdeles er der i Forbindelse med Regelen om Reservefondshenlæggelse i § 15 gjort en Begyndelse — jeg kan tilføje: en ringere Begyndelse, end jeg havde ønsket, men dog en Begyndelse — til at ogsaa det kommunale Tilskud sikres Kasserne.

Jeg kommer her til med nogle faa Ord at henvende mig til det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk). Jeg ønsker slet ikke at tillægge, ja jeg vil bestemt ikke tillægge det ærede Medlem noget Landbøsynspunkt, forstaaet som et Mod-sætningsforhold overfor By- og navnlig Hovedstadssynspunkter. Jeg tror, saaledes som jeg kender det ærede Medlem, at der er en Øren- og Øjenforblændelse ved hans Tale i Betænkningen og hans Tale i Dag, idet Ordet „Hovedstaden“ blev ved at vende tilbage i hans Omtale. Jeg tror slet ikke, det er den Side af Sagen, det ærede Medlem har ønsket at fremdrage. Jeg tror virkelig, at det er hans Grundopfattelse, at det først og fremmest er et kommunalt Anliggende, der her er Tale om, og jeg vil tage Sagen ud fra dette fuldkomment saglige og ogsaa sagligt svarlige Synspunkt. Jeg vil da sige, at ganske bortset fra, at dens Ordning vilde blive overmaade tyngende og overmaade uretfærdigt tyngende for mange Kommuner, ogsaa langt udenfor Hovedstaden — hvorved forstaaes København og Frederiksberg —, maa dog, hvis det ærede Medlem ønsker Arbejdsløshedskassernes uhindrede Drift, Kommunitilskuddets Dragen i Forgrunden i det mindste ledsages af, at Kommunitilskuddet bliver obligatorisk. Fra